

KIRMIZIFARE

çocuklar için edebiyat dergisi

Cilt: 7 Sayı: 81

Temmuz 1998

Mavibulut

Kırmızıfare Çocuklar İçin Edebiyat Dergisi 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 55. maddesi gereğince incelenmiş, eğitim ve öğretim açısından 24 Aralık 1990 tarihli, 2328 sayılı Tebliğler Dergisi'nde okullara tavsiye edilmiştir.

ISSN 1300-3291
Kırmızıfare
ç o c u k l a r i ç i n e d e b i y a t d e r g i s i

Cilt: 7 * Sayı: 81 * Temmuz 1998

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Fatih Erdoğan

*

Danışma Kurulu:

Prof. Dr. Meral Alpay, Ferit Avcı, Yıldırım Derya, Mustafa Eremektar, Turan Yüksel

Abone Servisi:

Selma Erdoğan

*

Ayda bir çıkar.

Fiyatı: 300.000TL

Abonelik Bedeli:

Yıllık 12 sayı: 3.500.000TL

(Cilt kapağı yıl sonunda abonelere ücretsiz gönderilir.)

Yurtdışı: DM70.

Yurtdışı taahhütlü: DM85

*

Baskı: Yaylacık Matbaası (567 80 03)

*

MAVİBULUT YAYINLARI

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat:4 80060 Galatasaray İstanbul

Tel: (0212)252 63 75-76 * Faks: (0212)244 08 60

mavibulut@supewonline.com

Kapak: Mehlika Baş

Merhaba,

Günler bizi mutlu eden ve arasına da mutsuz eden olaylarla geçip gider. Mutluluklarımızın da, mutsuzluklarımızın da nedeni genellikle başka insanlardır. Fransız yazar Jean Paul Sartre şöyle demiş: "Cehennem öteki insanlardır!" Belki şunu da eklemek gerekir:

"Cennet de öteki insanlardır!"

Geçen gün bir arkadaşım şöyle dedi:

"Hani trafik lambalarının olmadığı bir yerde karşıdan karşıya geçmek istersin de trafik çok yoğun olduğundan bir türlü cesaret edemezsin. Arabalar vızır vızır geçerler, hiçbiri durup da geçmene izin vermez. İşte tam o anda nedense o arabalardan birinin şoförü frene basar. Yavaşlar ve bir mucizeyi gerçekleştirir: (Bir mucize evet, çünkü mucizeler de basit ve küçük hareketlerden oluşur.) Adam arabasını durdurur ve gülümseyerek eliyle "geçiniz," işareti yapar. İşte bu mucizedir ve işte beni hayata bağlayan da o gülümseyiştir."

Ve arkadaşım sözünün en anlamlı bölümünü şöyle bitirdi:

"Şimdi artık ben de başkalarına böyle mucizeler yaşatmaya çalışıyorum."

Edebiyat ve sevgi...

Fatih Erdoğan

Merhaba!

Size bir arkadaşımı tanıştırmak istiyorum.
"Kırmızıfare." O farklı bir fare. Onu okuyanlar da farklı
tabi ki...

"Kırmızıfare'nin sorumluluğunu Fatih Erdoğan
üstleniyor.

Öykülerini, Kırmızıfare Postası, Bilim-Oyun adlı
bölümlerini, yazarlarını, çizimleri kısaca herseyini çok be-
geniyorum. Bunun dışında Fin-
dikfarezi, İnsanlığın Uzun Yol-
culuğu ve Merhaba bölümlerini çok severek okuyorum.

Onu çok seviyorum. O
sanki bir denge değil de benim
abostum.

Bir sonraki sayıyı merak
a bekliyorum.

Deniz Sevin

Not: "Serdar'ın Gezi Notları" adlı bölümün tekrarlanma-
sını yada yeni konular ile karşınıza çıkmasını istiy-
yorum.

Fiyonk Makarna

Gülten Karlı

Sibel okula bu yıl başladı. Henüz çok küçük olduğundan, her sabah annesi hazırlar onu. Elini yüzünü yıkamasına yardım eder. Önlüğünü giydirir. Saçlarını tarar. Kısa sürede

annesiyle birlikte çıkarlar evden.

O gün Sibel'in neşesi yoktu. Annesi saçlarını tararken, aynaya bakmıyordu. Oysa her zaman bakardı. Saçlarının taranmasını, bağlanmasını izlemek hoşuna giderdi. Sanırım Sibel'in canı sıkılıyordu. Çünkü durmadan kıpırdıyordu.

"Dur kızım," dedi annesi, "Az kaldı."

Bu arada Sibel babasının patronunu düşünüyordu. Önceki akşam onlara gelmişti. Babasıyla hep tartışmışlardı.

Babası, "Efendim," demişti patronuna, "Farklı biçimlerde, farklı boyutlarda makarna üretirsek satışlarınız artar. Hem bununla birlikte sofraları da

süslemiş oluruz."

Patronu da, "Düşündüğünüzü doğru bulmuyorum Erdal Bey!" demişti. "Niçin doğru bulmuyorsunuz?" diye sormuştu babası. Bu sefer patronu, "Ben fabrikamda farklı biçimlerde makarna görmek istemiyorum. Çocukluğumda annemin yaptığı, kısa çubuk makarnaları seviyorum. İşte bu yüzden fabrikamda annemin makarnalarına benzeyen makarnalar üretiyorum. Hem böyle yapmazsam annem bana darılır!"

"Niçin darılsın anneniz? Tersine sevinir," demişti babası.

Patron üzgün kafasını sallamış, "Evet, darılır. Üstelik annem farklı biçimlerde makarna üretmeyi

düşündüğümü duyarsa benimle ömür boyu konuşmaz. Beni evlatlıktan siler," demişti.

"Annesinden korkuyormuş... Şişko makarna!" diye düşündü Sibel.

Annesi Sibel'in saçlarını iki tutam yaptı. Tutamların her birini kulaklarının üzerinden bağladı. Her ikisine de mavi fiyonk taktı. "Aynaya baksana Sibel'ciğim. Çok hoş oldun," dedi, güldü.

Az önce somurtup duran Sibel, birden canlanmıştı. Evden çıkmak için acele ediyordu.

"Şişko makarna! Annesi darılır diye korkuyor. Bu yüzden babamın önerilerini kabul etmiyor. Birazdan fiyonk makarnayı karşısında görünce, kim bilir nasıl şaşıracak. Korkak makarna!"

Sibel böyle düşünüyor düşündükçe keyifleniyordu. Bir an önce babasının patronuna gününü göstermek istiyordu.

Annesi, Sibel'i okula bıraktı, işine gitti. Birinci dersin sonuna doğru sıkıldı Sibel. Aklına babasının patronu gelmişti. "Üff!" dedi içinden, "Zil çalsa da teneffüse çıksak." Az sonra zil çaldı ama, Sibel bahçeye çıkmadı! Dirseklerini masaya koydu, ellerini yanaklarına dayadı. İstedığı gibi düş kurabilirdi şimdi.

Babasının çalıştığı fabrikaya gitti Sibel. Fabrikaya girince, bütün çubuk makarnalar başına toplandılar. Hepsi şaşkınlıkla onu izliyordu. Patron,

makarnaların toplandığını görünce o tarafa doğru koşmaya başladı. "Hey neler oluyor orada!" diye bağırdı. Kalabalığı elleriyle yararak kendine yol açtı. Orta yerde Sibel'i görünce, "Sen de kimsin?" diye sordu.

"Ben Fiyonk Makarnayım!" dedi Sibel.

Patron kollarını açarak, "Ama burası çubuk makarna fabrikası," dedi, "Siz farklı bir makarnasınız. Burada işiniz ne?"

"Buraya gelmek zorundayım. Çünkü, evde boş oturmak canımı sıkıyordu," dedi Sibel

"Evet anlıyorum. Çok canınız sıkılıyordun Ama gördüğün gibi biz çubuk makarna üretiyoruz. Üzgünüm. Sizi dışarı çıkarmak zorundayım," dedi patron.

Sibel kararlı bir sesle, "Dışarı çıkmayacağım!" dedi.

Patron, "Nasıl çıkmazsınız? Burası benim fabrikam ve burada benim sözüm geçer. Hem bakın, sizin yüzünüzden fabrikamın düzeni bozuldu," dedikten sora Sibel'in çevresine toplanan makarnalara, "Hepiniz yerinize. Marş Marş!" diyerek bağırdı.

Patronun sinirlendiğini gören işçiler makarnaları topladılar. Önlerindeki sepetlere doldurup paketlemeye başladılar.

Patron çok uğraştı ama bir türlü Sibel'i dışarıya çıkaramadı. Sonunda yalvarmaya başladı, "Biliyor musun?"

dedi Sibel'e, "Benim annem çok sinirli bir kadındır. Ben çok korkarım ondan. Şimdi gelip seni burada görürse, beni evlatlıktan siler. Hadi, elini çabuk tut biraz. Başımı belaya sokmadan bir an önce git buradan."

Sibel patronun söylediklerini duymamış gibi yaptı. Fabrikayı dolaşmaya başladı. Çubuk makarnalara öpücükler gönderip, el salladı. Mavi fiyonklarını sallayarak şarkılar mırıldandı.

Bunu üzerine patron, "Mahvoldum! Mahvoldum!" diyerek ağlamaya başladı. Belki Fiyonk Makarna kendisine acır da çıkar gider sandı. Ama düşündüğü gibi olmadı. Patronun ağladığını gören Fiyonk Makarna, şarkılarını daha yüksek sesle söyledi. Bu arada çubuk makarnalar da ona tempo tutuyorlardı.

Ağlamanın işe yaramadığını gören patron, hemen ağlamasını kesti. Fiyonk Makarna'nın ardından koştu. "Fiyonk Makarnacık! Biraz gelir misiniz?" diye seslendi. Sibel, "Buyurun, ne istemiştiniz?" diye sordu.

"Efendim," dedi patron, "Size bir meyve suyu ısmarlamak istiyorum. Umarım bu önerimi geri çevirmezsiniz?"

Sibel, patronun odasına gidip koltuklardan birine oturdu. Az sonra meyve suyu geldi. Ağır ağır meyve suyunu yudumlarken, "Niçin beni burada istemiyorsunuz?" diye sordu patrona.

Patron oldukça yumuşak bir sesle, "İstemez olur muyum hiç? Elbette istiyorum. Farklı biçimlerde makarna üretmek benim de hoşuma gider. Ama söylediğim gibi, annemden korkuyorum. Sen annemi tanımıyorsun. Çok cadaloz bir kadındır annem."

"Size inanmıyorum," dedi Sibel.

"Niçin inanmıyorsunuz?"

"Siz annenizden korkmuyorsunuz."

"Peki sizce neden korkuyorum?"

"Para harcamaktan korkuyorsunuz."

Patron ensesini kaşdı, "Yok canım. Siz öyle sanıyorsunuz."

"Evet, para harcamaktan korkuyorsunuz. Çünkü farklı biçimlerde makarna üretmek için, farklı kalıplar ve farklı makineler gerekir. Bu da sizin için para harcamak demektir."

"Vay Fiyonk Makarnacık! Neler de biliyorsunuz."

"Babamdan duydum bütün bunları. Babam hep, sizin çok cimri biri olduğunuzu söyler."

Patron dudak büktü, "Hiç de öyle değilim."

"Kanıtlayın o zaman."

"Ne yapayım?"

"Beni de alın fabrikanıza."

"Olmaz! Tek başına bir Fiyonk Makarna'yı poşetleyip satamayız. Aaa! Annem geliyor! Çabuk çıkın buradan!"

Bu arada oldukça şık bir bayan içeri girdi. Sibel'i görür görmez, "Aaaa bu şirin şey de ne böyle?" diye sordu.

Patron bir yandan annesine yer

gösteriyor, öte yandan da Sibel'e "Çabuk kaybol!" anlamında elini sallıyordu.

Bunun üzerine Sibel, oturduğu koltuktan kalktı. Bayanın karşısına dikildi. Ellerini beline koydu, gözlerini iri iri açarak, "Önce kendimi tanıtayım. Fiyonk Makarna'yım ben!" dedi. Ardından hemen ekledi, "Herkes sizden korkmak zorunda mı?"

"Aaaa! Bu nasıl soru böyle? Niçin herkes benden korksun?"

Patron işaret parmağını dudaklarına götürmüş Sibel'e, "Suss!" diyordu.

Sibel umursamadı. Konuşmasına devam etti. "Oğlunuz sizden çok korktuğu için farklı biçimlerde makarna üretemiyor. Beni de farklı olduğum için buradan kovuyor. Sözde siz farklı biçimdeki makarnalardan hoşlanmıyormuşsunuz."

Bayan güldü, "Yok canım, bunu da nerden çıkarmış. Ben seni çok sevdim. Farklı olanı her zaman severim ben," dedi.

Sonra hışımlla oğluna döndü, "Hemen şimdi, farklı biçimlerde makarna üreteceksin... Bak, bir tanecik Fiyonk Makarna bile buranın havasını değiştirmiş. Nasıl renklendirmiş fabrikayı. Yarın da evleri renklendirecek, sofraları süsleyecek... Bak hâlâ burada!" Patron kaçarcasına çıktı odadan.

İşte böyle. Sibel'in kendisini Fiyonk Makarna sanması, babasının fabrikasına

gittiğini düşünmesi canının sıkıntısını geçirmişti...

Annesi iş dönüşü Sibel'i okuldan aldı. Birlikte evlerinin yolunu tuttular. Her zamanki gibi sordu annesi:

"Ödevin var mı kızım?"

"Evet, var. Öğretmenimiz tahtaya yazmıştı. Ama ben yazmadım."

"Niçin yazmadın kızım?"

"Evde yazarım, diye düşündüm."

"Peki Sibel, evde sınıf tahtasını nasıl göreceksin?"

"Bilmem..."

"Okula geri dönüyoruz," dedi annesi. Birlikte okula vardıklarında kapılar kapanmıştı.

Bu sefer Sibel, "Ödevimi almadan bir yere gitmem!" diye tutturdu.

Annesi Sibel'i sınıf penceresinin önüne götürdü. Kucağına aldı, "Tahtayı görebiliyor musun?" diye sordu.

"Görüyorum!"

"Peki, al şu kalemi defteri de yaz ödevini."

Sibel ödevini yazdı.

Eve vardıklarında annesine, "Canım öyle fiyonk makarna istiyor ki!" dedi Sibel. Annesi Sibel'i kırmadı, "Madem canın fiyonk makarna istiyor git al, pişireyim," dedi.

Sibel ödevlerini yaparken, annesi mutfakta yemekleri hazırlıyordu. Bu arada kapı zili çaldı. "Babandır. Ben açarım," dedi annesi. Annesiyle birlikte Sibel de kapıya koştu.

Gelen babasıydı. Ama iki de konuk

vardı yanında. Annesi çok şaşırmıştı. Çünkü bildiği kadarıyla konuk beklemiyordu. Babasının patronu içeriye girerken, "Kızınız çok nazikmiş," dedi. "Bugün fabrikaya telefon edip, babasıyla birlikte size gelmemizi istedi. Ben de, bilirsiniz çocukları çok severim. Kırmak istemedim Sibel'i. Annemi de aldım, geldik. Umarım rahatsız etmiyoruz."

"Rica ederim. Buyurun," dedi Sibel'in annesi. Hep birlikte sofraya oturdular. Yemekten sonra Sibel, "Beğendiniz mi fyonk makarnamızı?" diye sordu babasının patronuna.

"Çok güzel olmuş. Elinize sağlık," dedi patron.

Hemen ikinci sorusunu yöneltti Sibel, "Peki, siz niçin farklı biçimlerde makarna üretmek istemiyorsunuz?"

Korkarak annesine baktı patron, "Bilmem," dedi.

Bunun üzerine patronun annesi, "Sibel doğru söylüyor," dedi.

"Sahi oğlum, siz niçin farklı biçimlerde makarna üretmiyorsunuz?" diye sordu.

"Bundan sonra üretiriz anne," dedi patron. "Şimdiye dek hiç fyonk makarna yememişim. Bugün Sibel'in sayesinde yedim ve çok beğendim," diye ekledi.

O günden sonra Sibel'in babası, "Benim başaramadığımı kızım başardı," diye Sibel'le hep övündü.

Ne zaman fyonk görsem, aklıma Sibel geliyor.

Ne zaman makarna yesem, aklıma Fiyonk Makarna geliyor.

**Kırmızıfare'nin size
hep gelmesini ister
misiniz?**

*Abone servisi: 0212-252 63 75
mavibulut@superonline.com*

İNSANLIĞIN UZUN YOLCULUĞU

ilk maden ocakları

9

Madenin hayatımızdaki önemini anlamak için tümünün hayatımızdan bir an için çekildiğini düşünün. Evimizdeki çatal kaşıklar, bıçaklar, tencereler, ocak, kapı kolları, kilitler, musluklar, otomobiller, silahlar (bunların yok olmasına kimin itirazı olabilir?) Özetle madenlerden her yerde (kullandığımız kurşun-kalemin içinde de) yararlanıyoruz. Toprağı ekerek yararlanmanın ardından insanların kayaların içindeki madenlerden yararlanmayı da öğrenmeleri yeni bir devir açtı. Buna Maden Devri denildi. O zamanlar kömürden yararlanmayı bilmediklerinden taş çekiçler ve bronz kazmalarla çalışan insanlar tahta meşalelerin ışığında çakmak taşı, bakır, kalay, kurşun ve altın çıkarıyorlardı. Fenikeliler maden ocaklarını kurarak, usullerini Yunanistan, İtalya, İspanya ve Portekiz'e yaydılar. Dicle nehrinin yukarısında ve Hindistan'da çoktan beri altın, gümüş ve kalay çıkarılıyordu. Mısırlılar, Milattan 3000 yıl önce Yukarı Mısır ve Sina yarımadasında maden ocakları işletiyorlardı. Atina, gücünün gelişmesini ve zenginliğinin büyük bir bölümünü Laurion dağlarında bulunan maden ocaklarına borçludur.

Cincin Hanım Kargalar Kraliçesi

Alf Pröysen

Türkçesi: Kari Çağatay, Fatih Erdoğan

Resimler: Şahin Erkoçak

10

Çay kaşığı kadar
küçülebil
Cincin Hanım'ın bir
zamanlar ormandaki bütün
kargaların kraliçesi olduğunu biliyor
muydunuz?

Bilmiyordunuz tabii,
çünkü bugüne dek bu,
Cincin Hanım ile benim
aramda bir sırды. Ama artık
olanları size anlatmaya
karar verdim. Cincin
Hanım'ın oturduğu evin
dışındaki tahta çitin üstüne
kocaman bir karga oturuverdi
bir gün.

Cincin Hanım'ın kocası:

"Şu karganın ne
diye bütün gün
çitin üzerinde oturup gözlerini
bizim mutfığa diktiğini bir
anlasam," diye mırıldandı.
"Ben de anlamıyorum," dedi
Cincin Hanım.

Sonra kolunu sallayarak kargayı
kovmaya çalıştı:

"Kışt! Haydi oradan. Şuna bak nasıl
da, bakıyor!"

Ama karga yerinden bile
kımıldamadı.

Bir gün Cincin Hanım'ın
[yine çay kaşığı kadar
küçüleceği tutuvermişti. (O gün
ne iş yapıyordu, doğrusu unuttum,
ama çok işi vardı.) Küçük
boyuyla kapının eşiğine tırmanırken

Üç eşsiz dergi,..

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 4.500.000 TL
(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Büyüleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.
Anne babalar, kütüphaneciler,
araştırmacılar, yazarlar, çizerler,
öğretmenler için...abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL
(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL
(Abone olmak için sayfayı çeviriniz.)

KIRMIZIFARE ABONE FORMU

Kırmızıfare Dergisi'ne bir yıllık (12 sayı karşılığı) abonelik bedeli 4.500.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

postu ne göndermez!
Mavibulut Yavınları Yenıcarsı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. **Postaneden:** Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya faksalayınız

2. **Bankadan:** Maviibulul Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formıla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksılayınız.3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksılayınız.

[illegible]

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası;

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

Doğum günü, ayı, yılı:

Okuduğū okul:

Binbir Kitap Abone Formu

Binbir Kitap Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 2.200.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

postacılar gongolamızı
Mavibulut Yavınları Yenicearsı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. Postaneden: Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kirmizifare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya faksalayınız.

2. **Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formla birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksılayınız.

3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

☐ Visa
 ☐ MasterCard
 ☐ EuroCard
 ☐ Son kullama tarihi: /

Kart No:

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı.....TL

Abonenin adı soyadı:
Adresi ve telefonu:

Kedi Dergisi ABONE FORMU

Kedi Dergisi'ne bir yıllık (4 sayı karşılığı) abonelik bedeli 2.200.000 liradır. Abone olmak için aşağıdaki yollardan biriyle ödemenizi yaptıktan sonra bu formu bize faksla veya posta ile gönderiniz.

Mavibulut Yayınları Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Galatasaray İstanbul.
T. 0212 291 10 10

Tel: 0212-252 63 75 Faks: 0212-244 08 60 mavibulut@superonline.com

Ödeme yapmak için:

1. **Postaneden:** Bu formu doldurduktan sonra bir postaneden posta çeki ile Kırmızıfare Dergisi 127469 numaralı posta çeki hesabına yatırıp alındı belgesi ile birlikte formu bize gönderiniz veya fakslayınız.

2. **Bankadan:** Mavibulut Yayınları İş Bankası Beyoğlu Şubesi 1011-1298483 numaralı, Yapı Kredi Beyoğlu Şubesi 1560185-1 numaralı veya Garanti Bankası Etiler Şubesi 6201102-8 numaralı hesaba yatırdıktan sonra bu formu birlikte ödeme dekontunu bize gönderiniz veya faksлайınız.3. **Kredi Kartıyla:** Kredi kartı numaranızı ve son kullanma tarihini aşağıya yazıp bu formu bize gönderiniz veya faksлайınız.

[illegible]

Kredi kartı sahibinin adı soyadı, imzası:

Ödeme miktarı:.....TL

Abonenin adı soyadı:

Adresi ve telefonu:

soluk soluğa kalmıştı.

"Küçük olmak da ne zor," diye pufladı.

İşte tam o anda bir kanat çırpması duyuldu. Çitin üzerindeki kargaydı bu. Süzülerek Cincin Hanım'a yaklaştı, onu eteğinden yakaladı ve birden havalandı.

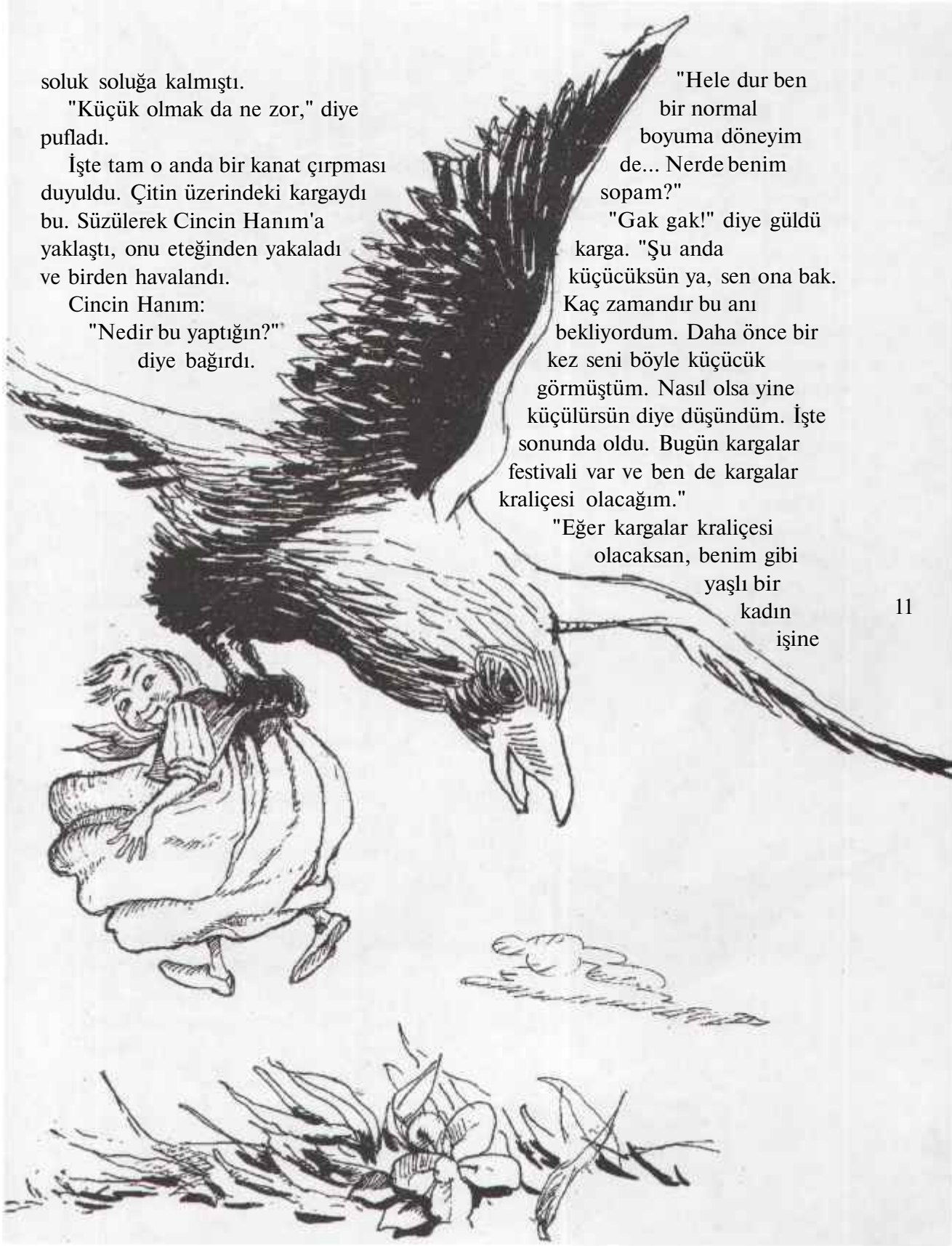
Cincin Hanım:

"Nedir bu yaptığın?"
diye bağırdı.

"Hele dur ben
bir normal
boyuma döneyim
de... Nerde benim
sopam?"

"Gak gak!" diye güldü karga. "Şu anda küçücüksün ya, sen ona bak. Kaç zamandır bu anı bekliyordum. Daha önce bir kez seni böyle küçücük görmüştüm. Nasıl olsa yine küçülürsün diye düşündüm. İşte sonunda oldu. Bugün kargalar festivali var ve ben de kargalar kraliçesi olacağım."

"Eğer kargalar kraliçesi
olacaksan, benim gibi
yaşlı bir
kadın
işine

yaramaz ki," dedi
Cincin Hanım.

Karga:

"İşte bunda
yanılıyorsun," diyerek kanatlarını çırpı.
Cincin Hanım tahmininden de ağırdı.
"Hele bir yuvama varalım, görürsün,"
dedi.

"Bir işe yarayabileceğimi
sanmıyorum, ama..." diye mırıldandı
Cincin Hanım karganın pençesinde
sallanırken.

"İşte geldik," dedi karga ve Cincin
Hanım'ı yuvaya bırakıverdi. "Neyse ki
boşmuş," dedi sonra.

Cincin Hanım:

"Evet boşmuş," diye kızdı. "Budaklı
dalın üstüne düştüm tam. Popom acıdı."

"Çok üzıldüm," dedi karga. "Ama
bak sana kuştüyünden güzel bir yatak
yaptım. Kuştüyü çok sıcak tutar, rüzgârı

da
keser."

"Kuştüyünden
yatağı ne yapacağım ben?"

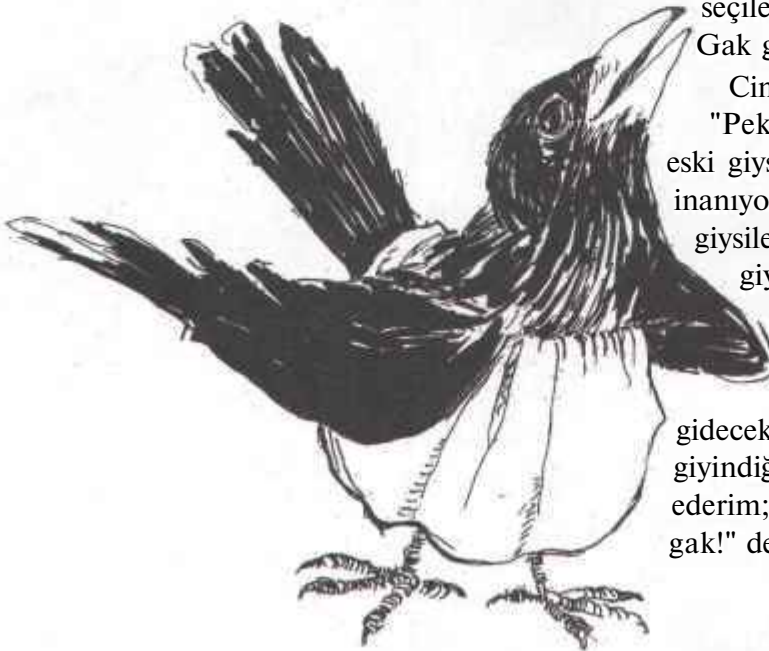
"Yatıp uyuyacaksın," dedi karga.

"Ama yatmadan önce bana giysilerini
ödünç ver. Eşarbinı, bluzunu ve eteğini
istiyorum. Eşarbinı boynuma bağla;
eteğini bir kanadıma, bluzunu da öteki
kanadıma giydir. Sonra ben ormandaki
toplantı yerimize, kargalar festivaline
gideceğim. En güzel karga kraliçe
seçilecek. Tabii ki bu ben olacağım.
Gak gak!..."

Cincin Hanım:

"Peki peki," dedi. "Eğer benim bu
eski giysilerimle güzel olacağına
inanıyorsan, al giy bakalım." Sonra
giysilerini çıkarıp tek tek kargaya
giydirdi.

"Çabuk ol," dedi karga. "Şu
tepedeki meşe ağacında başka
bir karga var. Onunla birlikte
gidecektik, ama bu kadar güzel
giyindiğime göre yalnız gitmeyi tercih
ederim; o gelmeden uçayım. Gak gak
gak!" dedi ve uçtu.

Cincin Hanım iç gömleğiyle üşümeye başlamıştı. Hemen karganın dediğini yapıp tüylerin arasına girdi. Ohh, ısınmıştı işte.

Birden ağacın dalı sallandı ve yuvanın üstüne büyük bir karganın başı uzandı.

"Ayşe karga, evde misin?" diye gakladı gagasını yuvanın içine uzatarak.

Cincin Hanım:

"Ayşe karga festivale gitti," dedi.

"Peki sen kimsin?"

"Ben soğuktan titreyen yaşlı bir kadını, çünkü Ayşe karga eteğimi, bluzumu ve eşarbımı ödünç aldı."

"Gak gak! Bak sen! Festivalin en güzel kargası olacak," diye bir cıgıllık attı karga. Hemen dalın üstünden havalandı ve, "Eşarbını alayım da görsün o!" diyerek gözden kayboldu.

Cincin Hanım yine uyumak üzere yattı. Ama birden kendini yuvanın öteki tarafında buldu. Dal öyle sallanmıştı ki.

"Başka bir karga olmalı," diye düşündü. Yanılmamıştı. Daha da büyük bir karga dalın ucuna konmuş bağıırıyordu:

"Ayşe karga! Ayşe karga! Fatma kargayı gördün mü?"

Cincin Hanım:

"Ben hem Ayşe karga'yı, hem de Fatma karga'yı gördüm," dedi.

"Aa! Sen kimsin?" diye şaşkınlıkla sordu karga.

Cincin Hanım:

"Ben soğuktan titreyen yaşlı bir kadını, çünkü Ayşe karga eteğimi, eşarbımı ve bluzumu aldı," dedi.

"Gak gak! Ne kötü! Şimdi o en güzel karga olacak!"

"Ben pek emin değilim," dedi Cincin Hanım. "Çünkü Fatma karga hemen onun arkasından gitti. Giderken de Ayşe karganın eşarbını alacağını söyledi."

"Ben de eteği alırım. Ben de eteği alırım," diye gakladı büyük karga. Sonra öyle bir havalandı ve dal öyle bir

sallandı ki, Cincin Hanım eğer tutunmamış olsaydı yuvadan dışarı fırlayacaktı.

Ormanın içindeki açıklıkta bir sürü karga toplanmıştı. Hepsi bir halka oluşturacak biçimde oturmuşlar, kendilerini göstermek üzere ortaya çıkanları izliyorlardı.

Kimi kargalar kanatlarını hiç yere değdirmeden tek ayaklarıyla hopluyorlar, ötekiler de başka oyunlar yapıyorlardı. Oturanların görevi en güzel ve en hünerli kargayı seçip kraliçe yapmaktı.

Sonunda bütün kargalar elendi ve yalnızca üç karga arasında bir seçim yapılamadı. Bu üç karga birbirinden uzak duruyor, tüylerini parlatıyorlar ve sert bakışlarla birbirlerini süzüyorlardı. Bu kargaların birinin başında eşarp vardı; öteki bir etek giymiş, sonuncusu da boynuna bir bluz geçirmişti. Kim olduklarını anladınız tabii. İşte bunlardan birisi kraliçe olacaktı.

Kimi kargalar:

"Başında eşarblı olan karga en güzeli,"

Kimileri de:

"Hayır hayır, etekli olan karga daha güzel!" diye bağıştılar.

"Hiç de değil!" dedi öteki kargalar. "Bluzlu karga çok daha ağırbaşlı gözüküyor. Bir kraliçe ağırbaşlı olmalı."

Birden yere "Pat!" diye bir şey düştü. Sırtında garip bir kuş taşıyan küçük bir sincaptı bu.

"Gak gak!" diye bağıştı bütün kargalar. "Bu sincabın ne işi var toplantımızda?"

"Hemen gidiyorum," dedi sincap. "Toplantınızı bölmek istemezdim, ama bakın size kraliçenizi getirdim."

Sincap böyle söyleyerek hopladı gitti.

Bütün kargalar ortalık yerde duran garip kuşu izlemeye başladılar. Karga tüyleriyle kaplı bir kuştı bu, ama tüyleri taranmamış bir karga festivale katılamazdı.

"Bu yasalara aykırıdır!" dedi en büyük karga.

"Gagalayalım onu!" dedi Ayşe karga.

"Haydi onu parça parça edelim!" dedi Fatma karga.

"Evet evet," dedi öteki kargalar.

"Böyle kılıksız bir kargayı aramızda istemiyoruz!"

Birden:

"Bir dakika?" diye bir ses duyuldu. Kılıksız kuşun sesiydi bu. Kesilmiş bir ağaç gövdesinin üstüne çıkmıştı.

"Size bir şarkı söyleyeceğim," dedi ve daha onu durdurmalarına fırsat vermeden, "Kuşumu kim kışkırladı?" şarkısını söylemeye koyuldu. Şarkının tamamını da biliyordu üstelik.

Kargalar çok hoşlanmışlardı. Öyle çok alkışladılar ki kılıksız kuşun bütün tüyleri döküldü.

"Gene şarkı isteriz!" diye bağıştı kargalar.

"İsterseniz dans edeyim biraz da," dedi Cincin Hanım. Ve bütün kargaların hayranlıktan soluklarını kesen bir gösteri yaptı.

"Bizim kraliçemiz sen ol," dedi bütün kargalar. "Seni istediğin yere götürürüz."

"Ne kadar güzel!" dedi yeni kargalar kraliçesi. "O halde beni ormanın kıyısındaki evime götürün."

"Kraliçemiz ne giymek ister acaba?"

"Etek, bluz ve eşarp bana yeter," diye güldü Cincin Hanım.

O gece geç bir saatte kulübenin

kapısı çalındı. Cincin Hanım'ın kocası kapıyı açtı. Cincin Hanım'dı gelen. Yine normal boyundaydı.

"Çok geç oldu, kancığım," dedi kocası. "Nerelerdeydin?"

Cincin Hanım:

"Festivale gittim," dedi.

"Üzerinde niye kuş tüyleri var peki?" diye sordu Cincin Hanım'ın kocası.

"Aman canım," dedi Cincin Hanım. "Sen haydi yat, kafanı yorma böyle şeylere."

Sonra gidip elindeki tüyü pencerenin bir köşesine sıkıştırdı.

"O tüyü niye oraya koydun?" diye sordu kocası.

Cincin Hanım:

"Hiiiç!" dedi. "Bir nedeni yok."

Ama bir nedeni vardı tabii, değil mi? Ne de olsa kargalar kraliçesi seçilmişti.

Önemli Not: Bir önceki sayımızdaki Cincin Hanım öyküsünün son bölümünü eksik basmışız. Özür dileriz. İşte eksik kalan bölüm:

"Ben sık sık çay kaşığı kadar küçülürüm. Öyle zamanlarda bana ev işlerinde yardım edersin; sonra da birlikte oynarız."

O günden beri küçük kız Cincin Hanım'ı sık sık ziyaret ediyor. Tabii küçük kız artık eskisi kadar küçük değil; büyüdü ama Cincin Hanım'ın kar aracıyla onun evine geldiği günü her ikisi de hiç unutmadılar.

BİLİMOYUN

FATİH ERDOĞAN

ACAR'ın sütü soğutmak için üflemesi üzerine sormuştum: "Neden üflüyorsun?"

"Tabii ki soğutmak için!" diye yanıtlamıştı. Bardağın üzerindeki sıcak hava tabakasını üfleyerek uzaklaştırdığımızda, sütün soğuk hava ile temasını kolaylaştırmış oluyoruz.

Biliyor musunuz, bu bilim tuhaf bir şey. Küçükken, yani mikroskopu ilk öğrendiğimde hemen eve koşup yengeme anlatmaya başlamıştım. (Çünkü önce o karşıma çıkmıştı.)

"Mikroskop mikropları görmemizi sağlar!"

Yengem, "Nasıl?" diye sormuştu.

"Onları büyütür," deyince de anladığı için çok sevinmişti ve şöyle söylemişti:

"Mikroskop mikropları büyütünce biz de kafasını vuruveririz, böylece ölür!"

Hem gülmüş, hem de doğrusunu anlatmakta çok güçlük çekmişim. Mikroskop mikrobu değil, görüntüsünü büyütüyordu, ama bu ikisinin farkını yengeme anlatmakta nedense çok zorlanmıştım. "Öööle diii!" diye yırtınıyordum, ama o yaşta henüz yeterince kitap okumamış olmalıyım ki, kendimi ifade etmem kolay olmamıştı. Aslında tam bu noktada bir itirafta bulunsam iyi olur: Epey kitap

okuduğum yaşlarda da kendimi ifade etmekte, ya da bir şeyi istediğim gibi anlatabilmekte güçlük çektiğim çok oldu. Bakın, bir tanesini anlatayım:

Bir yılbaşı öncesi İstanbul dışında yaşayan bir yakınım, kendisine piyango bileti almamı istedi. "Ama," dedi. "Mutlaka Eminönü'ndeki Nimet Abla gişesinden alacaksınız!"

"Neden?" dedim.

"Çünkü en çok oradan alınan biletlere çıkıyor," dedi.

Yine güldüm, ama gülmemin ardından gerekli olan açıklamayı yapmam sandığım kadar kolay olmadı.

"Biletin nereden alındığı fark etmez," dedim önce. Ama bu sözüm hiç etkili olmadı.

"Eder eder," dedi. "Ben her sene gazetelerden okuyorum. Büyük piyango hep oradan alınan biletlere çıkıyor."

Haydi bakalım, ayıklayın pirincin taşını! Söylediği yanlış değil, gerçekten de ikramiyelerin çoğu oradan alınan biletlere çıkıyor. Buradan nasıl bir sonuca varabiliriz? Bu bilet satış yerinin nasıl bir özelliği var? Gerçekten biletin buradan alınmasında ısrar eden yakınım haklı mı? Yani buradan değil de kendi yaşadığı yerdeki piyangocudan bilet alırsa kazanma şansı daha mı az olacaktı?

Haydi yazın: Kırmızıfare Dergisi, Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat: 4 Galatasaray İstanbul

Dodo

Şu aşağıda gördüğünüz kuşu sevmek ister misiniz? Ne kadar sevimli bir kuş değil mi? Bir tür güvercin. Adı da çok hoş: Dodo Kuşu. Görüldüğü gibi de

biraz tombul. Genellikle 20-Kilodan daha ağırlar. Diyelim ki bu kuşu sevmek istediniz ve bunu yapmak için hem zamanınız, hem de paranız var. Yani bu kuşun yaşadığı Mauritius Adası'na gidebilirsiniz. Diyebilirsiniz ki, insanın parası da varsa, zamanı da varsa neden olmasın? Bu ikisi de olursa insan her şeyi yapabilir. İşte yanıldınız; çünkü elinizdeki hiçbir olanak, hiçbir zenginlik, güç, mal, mülk, servet, yetki, rütbe vb. sizin bu kuşu sevmenizi sağlayamaz. Çünkü artık bu kuş yok! Hem de 300 yıldan fazla bir zamandır yok. (En son Dodo Kuşu 1681 yılında görülmüş!)

Bu zavallı kuşların yaşadığı, Hint Okyanusu'ndaki Mauritius Adası'nı Portekizliler 1507 yılında keşfetmişler. Daha sonra adaya Hollandalı, Fransız ve İngiliz gemiciler de uğramaya başlamış. Bu gemiciler böyle tombul kuşu görür de kendilerine ziyafet çekmeden dururlar mı? Üstelik bu kuşları yakalamak da öyle kolaymış ki. Uçamadıklarından, bir çocuk bile koşup yakalayabilirmiş onları. (Ama bence o adaya o sıralarda bir çocuk gitmiş olsaydı, Dodo'cukların tümünün yok edilmesine asla izin vermezdi.)

Yalnızca insanlar değil, insanların getirdikleri öteki hayvanlar da zarar vermiş Dodo'ya. Maymunlar çoğalıp Dodo yumurtalarını yemiş, domuzlar da kuşların kendilerini... Böylece adada tek bir Dodo Kuşu bile kalmamış. Toprağa yumurtladıklarını, genellikle tek yumurta (arasıra iki) yumurtladıklarını biliyoruz, ama hepsi bu. Çünkü yoklar! Onları var etmenin de hiçbir biçimde olanağı yok. Çünkü diyelim, bilim kopyalamayı başarılı biçimde geliştirdi, bunu yapmak için bile tek bir örneği yok. Belki yarın aynı şeyi çocuklarımız fil için, ya da jaguar için söyleyecek!..

Fatih Erdoğan

UFAKLIK MI, KİM UFAKLIK?..

ABLAM DEDİ: HEY UFAKLIK!
BAKKALA GİDİYORUM, İSTEMEM YARAMAZLIK.

BABA BEN UFAKLIK
MIYIM?
"YOK CANIM," DEDİ
BABAM.
"BELKİ BİRAZ
BOYUN HENÜZ KISA
AMA BOYLA ÖLÇÜLMEZ
Kİ AKILLILIK."

ANNEM DEDİ: "HAYDİ
BAKALIM, SANIRIM
ZAMANI GÜZEL BİR
UYKUNUN."

UYUDUM UYANDIM.
ABLAMIN SESİNİ DUYDUM:
"UFAKLIK, AÇSANA KAPİYİ!"

BİRİNİ Mİ ARADINIZ, KÜÇÜK HANIM?
"ŞEY, ANNEME BAKMIŞTİM," DEDİ
ABLAM.

YAA, SANIRIM
UYKUDALAR
BABANIZLA
SİZ KÜÇÜK
KIZLARISINIZ
SANIRIM.

ANNEM DEDİ: "HAYDİ YEMEĞE
OOO, BU BEY DE KİM BÖYLE?"
BABAM DEDİ: "BİLMİYORUM,
AMA SANIRIM, OTURMALI BAŞ
KÖŞEYE..."

ISPAK SEVMEYEN HANİMEFENDİ,
AMA DOĞRUSU, GÜZEL GÖRÜNÜYOR SİZİNKİ.

KAHVEYİ ŞEKERLİ İÇERİM
SİGARAYI İSE BIRAKTIM
GEÇENLERDE,
ÖKSÜRTÜYORDU ÇÜNKÜ
FENA HALDE

BABAM DEDİ: "EE, BEYEFENDİ
TUTMAYALIM SİZİ DAHA FAZLA
EŞİNİZ MERAK EDER BELKİ."

AMANIN DIŞARSI NE DE KARANLIKI
GALİBA YİNE SİZDEYİM BU AKŞAMLIK
HEM BENCE ÇOĞU ZAMAN
ÇOK DAHA GÜZEL ŞEY UFAKLIKI...

HAYDİ SİZE GÜLE GÜLE,
NE OLUR, SIKÇA UĞRAYIN
BÖYLE...

FATİH ERDOĞAN

BİR KİTAP BİR YAZAR SELMA ERDOĞAN

Goosebumps Akıllı Arkadaşım* Yazar: RL.Stine
Aksoy Yayıncılık, Ürperti Dizisi*

Korkmayı sever misiniz? Yetişkinleri genellikle korku ve gerilim türü filmlerin çocuklar tarafından izlenmesini pek istemezler. Çünkü aşırı korkular yalnızca çocuklar değil, yetişkinler için bile sorun olabilir. Ama korkuyu öğrenmek de büyümenin bir parçasıdır. Bu yüzden, izlediğimiz filmlerin, okuduğumuz kitapların arasına zaman zaman korku ve gerilim türünü de katmak yararlı olabilir.

Aksoy Yayıncılık tarafından yayımlanan bu dizinin adı "Ürperti Dizisi."

Yani okudukça korkudan ürpereceksiniz. Seçtiğimiz bu kitabın konusu şöyle:

Wilson'ın en büyük zevki, Jack'i herkesin önünde rezil etmektir. Jack ise alay edilmeye dayanamıyordu. Artık buna bir son vermek zorundaydı. Her şey kumsaldaki terk edilmiş evde başladı: Karanlıkların içinde... Jack, Wilson'dan saklanmaya çalışırken... Karanlıkta korkunun kol gezdiği gecede Jack sır dolu bir kitap buldu. Kitabı okumaya başladığında, başına geleceklerden habersizdi. "Uçuş Dersleri" adlı bu kitap insanlara önce uçmayı öğretiyor, sonra da uçuruyordu...

Aksoy Yayıncılık. Tel: 0212-284 84 36

Kitabı kitapçılarda arayın, bulamazsanız beni arayın:
0212-252 63 75(Selma)

Mavibulut Yayınları

OKULÖNCESİ ETKİNLİKLER

Artık Kendim Boyayabilirim Fatih Erdoğan

Artık Kendim Çizebilirim Fatih Erdoğan

Aç Tirtıl Eric Carle

Annem ve Ben Leyla Sakpınar

Kardeşim ve Ben Leyla Sakpınar

Babam ve Ben Leyla Sakpınar

Dedem ve Ben Leyla Sakpınar

Sevgi Kitabı Nuran Turan

Anneme Neler Oluyor? Özlem Mumcuoğlu

Saklambaç Oyunu Nuran Turan, *Mistik*

Barış Çiçeği Nuran Turan, *Turgut Keskin*

Yok Devenin Başı Nuran Turan, *Sibel Demirtaş*

ARTIK KENDİM OKUYABİLİRİM

Fili Yuttu Bir Yılan Fatih Erdoğan

Beş Beyaz Benekli Baykuş Bana Bakıyor Fatih Erdoğan

Pabucumun Bağı Çözüldü Fatih Erdoğan

Okula Geç Kaldım Fatih Erdoğan

Dedem Bana Düdük Yaptı Fatih Erdoğan

Geçiyordum Uğradım Fatih Erdoğan

Ablam Bana Dil Çıkardı Fatih Erdoğan

Sınıfta Kaldım Haberim Yok Fatih Erdoğan

Kuşumu Kim Kışkırladı? Fatih Erdoğan

Beş Beyaz Benekli Baykuşun Dönüşü Fatih Erdoğan

Korkunç Korkuluğun Korkusu Fatih Erdoğan

ÖYKÜLERLE EĞİTİM

Yağmur Yatağını Islatınca Jülide Sevim Aysun Yıldız

Sünnetçiöğlü

Kim Korkar Gambigom'dan Nuran Turan *Sibel Demirtaş*

Pofuduk Tembeller Ülkesinde İlda Delimenkanoğlu *Melek*

Öndün

Küçük Beyaz Bulut Serpil Ural

Yıl Dede'nin Dört Kızı Perihan Karayel

Etekleri Zil Çalan Kız Nilgün Mete Aydoğan

Nil Soru Soruyor Seza Aksoy *Ümit Ögmel*

FINDIK KİTAPLAR

Gökyüzündeki Tuhaf Delik Dilek Aykıl Bishku

Bir Işık Bin Işık Handan Derya

Halil'in Yeni Ayakkabıları Turan Akıncı *inceer*

EDEBİYATA DOĞRU

Serdar'a Öyküler Nuran Turan *Saadet Ceylan*

Serdar'ın Zaman Yolculuğu Nuran Turan *Mehmet*

Koyunoğlu

Babaannemin Öykü Sepeti Nuran Turan *Saadet Ceylan*

Serdar'ın Rüya Kapanı Nuran Turan *Mustafa Delioğlu*

Kapadokya'nın Sırları Nuran Turan *Nuri Abaç*

Nasreddin Hoca Eğlence Köyü Nuran Turan *Nazan*

Erkmen

Nasreddin Hoca ve Serdar Nuran Turan *Nazan Erkmen*

Gönül KUŞU Michal Snunit *Fatih Erdoğan*

Atatürk ve Serdar Dolmabahçe'de Nuran Turan

Atatürk ve Serdar Anıtkabir'de Nuran Turan

Atatürk ve Serdar Yalova'da Nuran Turan

Atatürk ve Serdar Pera Palas'ta Nuran Turan

KİTAP KURDU

Küçük Prens Saint-Exupéry

Uçurtmam Bulut Şimdi Sevim Ak

Seni Seviyorum COCO Güngör Köknel

Penguen Tigi'nin Özlemi Melek Güngör

Onu Seviyorum Fatih Erdoğan

Sen Bir Kızılderilisin Hannes Janosch

COCO ve Sirk Yıldızı Güngör Köknel

İsmail ve Babamın 68 Kuşağı Necdet Necdin

Benim Orkestram Sizinkini Döver Melek Güngör

Çirkin Çirkef Cinleri ve Gül Sokağı Sakinlerin

Savaşı Dilek A. Bishku

Anıtların Öyküleri Adnan Özyalçın

İlk Zıppır Bilmeceler Yavaş Ural

Kolo Vedat Dalokay

Masallarla Dünya Gezisi Gülçin Alpöge

BİLGİ/BİLİM/ARAŞTIRMA

Kütüphanecilikte Bilgisayara Geçiş Mesut Yavaş

Anadolu Liselerinde Kültürel Sorunlar Meral Alp

Çocuk Kültürü İpeşoğlu

İlköğretim Kurumu Seçme Nilgün Bıngış

Kitap kataloğumuzu ve fiyat listemizi edinmek için 0212-252 63 75 numaralı telefonu, 0212-244 08 60 numaralı faksı kullanabilir veya

mavibulut@superonline.com adresine elektronik posta gönderebilirsiniz.

Üç eşsiz dergi...

Sizin için...

Aylık çocuk dergisi...

Eşi benzeri yok. Okumayı seven, güzel şeyler okumak isteyenler için... Abone olun, size hep gelelim...

12 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 4.500.000 TL

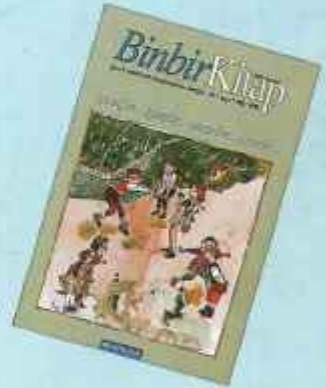
(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

Büyükleriniz için...

Çocuk edebiyatı araştırmaları dergisi.
Anne babalar, kütüphaneciler,
araştırmacılar, yazarlar, çizerler,
öğretmenler için... Abone olun.

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

Kedi dostları için...

Kedileri ve hayvanları seven herkes için...

4 sayı karşılığı yıllık abone bedeli 2.200.000 TL

(Abone olmak için orta sayfayı kullanınız.)

9 771300 329177

81